

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0612 van 22 oktober 2013
in de zaak 1112/0835/SA/1/0746

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]
3. de nv [REDACTED], met zetel te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bettina VAN DEN ABEELE
kantoor houdende te 8000 Brugge, Hamiltonpark 20

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Sofie RODTS
kantoor houdende te 8000 Brugge, Predikherenstraat 23/1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 14 juni 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de eerste en de tweede verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 10 februari 2012 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitvoeren van infrastructuurwerken langs de [REDACTED].

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 23 april 2013 met nummer S/2013/0091 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering, die initieel toegewezen is aan de derde kamer, is met een beschikking op 6 augustus 2013 toegewezen aan de eerste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 27 augustus 2013, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De heer [REDACTED], eerste verzoekende partij, advocaat Bettina VAN DEN ABEELE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Karolien BEKÉ, die loco advocaten Pieter-Jan Defoort en Sofie RODTS verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 17 september 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 oktober 2012 de tussenkommende partij voorlopig toegelaten tussen te komen in de debatten en haar gevraagd een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen, minstens neer te leggen op de zitting met betrekking tot het schorsingsverzoek.

2.

Met een aangetekende brief van 1 november 2012 heeft de tussenkommende partij de gevraagde documenten aan de Raad bezorgd. Na onderzoek ervan oordeelt de Raad dat het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk is en dat de tussenkommende partij kan worden toegelaten in de debatten met betrekking tot de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 3 november 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “infrastructuurwerken langs de ■■■ te Brugge”.

De aanvraag beoogt het verharderen van een private dreef, waardoor enkele achterliggende percelen, via een erfdienstbaarheid, aansluiten op de openbare weg.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan ‘Brugge - Oostkust’, gelegen in woonpark.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011.

De percelen zijn tevens gelegen binnen de grenzen van het op 28 augustus 1979 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. ■■■■, dat voorziet dat op de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, een weg wordt aangelegd om zo de achterliggende percelen te ontsluiten.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De wegendienst van de stad Brugge adviseert voorwaardelijk gunstig op 20 januari 2012.

De brandweer van de stad Brugge adviseert voorwaardelijk gunstig op 3 februari 2012.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig op 6 februari 2012.

De groendienst van de stad Brugge adviseert gunstig op 7 februari 2012.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge verleent op 10 februari 2012 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving:

Bouwplaats ligt binnen het gewestplan Brugge - Oostkust (koninklijk besluit van 7 april 1977) in woonpark.

...

De bepalingen van het gewestplan zijn van toepassing en het gevraagde is niet principieel strijdig met de bestemmingsvoorschriften en de bepalingen van het gewestplan.

Het perceel ligt binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge" (besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011).

Voorliggende aanvraag ligt niet in een specifiek deelgebied.

Bouwplaats ligt binnen het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg [REDACTED]. De bepalingen van het bijzonder plan van aanleg zijn van toepassing en het gevraagde is niet principieel strijdig met de voorschriften.

Voorliggend ontwerp voorziet in het aanleggen van infrastructuurwerken waarbij er een betonnen toegangsweg met aansluitend een wandelpad wordt aangelegd.

Het gedeelte waar voorzien is om een betonnen toegangsweg in aan te leggen situeert zich in zone 25:

Hoofdbestemming: Zone voor openbare weg

Het gedeelte dat voorzien is om een wandelpad in aan te leggen situeert zich in zone 27:

Hoofdbestemming: Zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen, voetgangerswegen

Bouwplaats ligt niet in een goedgekeurde verkaveling.

...

Beschermingsbesluiten

De gronden waar de werken zullen plaatsvinden bevinden zich in de ankerplaatsen van kasteeldomeinen van Tillegem.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Beschrijving van de omgeving

De voorziene werken zijn gesitueerd in een groene beboste woonparkomgeving dicht bij het provinciedomein Tillegem in een gebied ten zuidwesten van het centrum van Sint-Michiels. Door deze werken wordt een reeds bestaande dreef tussen verschillende percelen naast de [REDACTED] aangelegd. De bestaande aarden dreef met aansluitend wandelweg is de fysieke scheiding tussen enkele al dan niet bebouwde percelen. In huidige toestand zijn er zowel links als rechts van de aardeweg een drietal percelen aanwezig.

Toetsing van het project met de omgeving

De werken waarover deze aanvraag handelt voorzien in het aanleggen van een betonnen toegangsweg langs de [REDACTED]. In huidige toestand is er in de bewuste zone reeds een aardeweg aanwezig. Deze toegangsweg dient tot ontsluiting van

de percelen met kadastraal nummer [REDACTED]. Men voorziet een betonnen toegangsweg van 3,00 m breed met aan beide zijden een verbreding van 1,00 m bestaande uit grasdallen. Aansluitend op deze toegangsweg wordt er een wandelpad voorzien van 3,00 m breed, uitgevoerd in grijze kasseien. Aan beide zijden wordt een wegverbreding met betonnen grasdallen voorzien, dit tot een netto verharde breedte van 4,00 m wordt bereikt.

Dit nieuw wandelpad sluit aan op een reeds bestaand wandelpad.

De realisatie en het gebruik van deze verharding is conform het bijzonder plan van aanleg en brengt bijgevolg op geen enkele wijze de verdere invulling van de door het bijzonder plan van aanleg voorziene ordening in het gedrang. De gronden waarover deze werken verspreid zijn kruisen 6 percelen. Het akkoord van de eigenaars van deze percelen is niet bijgevoegd bij deze aanvraag.

Door deze werken uit te voeren sluit de toegangsweg en het wandelpad in materiaalgebruik aan met de overige verharde wegen in de omgeving.

Het ontwerp is verenigbaar met de ruimtelijke omgeving en conform de goede ruimtelijke ordening.

...

Het college van burgemeester en schepenen treedt het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 10 FEBRUARI 2012 HET VOLGENDE:

...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- Het bijgevoegd goedgekeurd ontwerp waarvan het plan genummerd is als 1/1, is stipt na te leven.*
- Voor de uit te voeren werken dient een bouwrecht verkregen te worden.*
- Het advies van de Wegendienst dient stipt te worden nageleefd:*
...
- Het advies van de Groendienst dient stipt te worden nageleefd:*
...
- Het bijgevoegd brandpreventieverslag dient stipt te worden nageleefd.*

...

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert als volgt gunstig op 20 februari 2012:

“ ...

Het perceel is gelegen in woonpark volgens het gewestplan. Het perceel is biologisch waardevol.

Gezien de ontbossing die met de geplande werken gepaard zal gaan reeds vergund is in de verkavelingsvergunning, dient het Agentschap voor Natuur en bos geen advies te verlenen in dit dossier.

Het dossier kan wat ons betreft met een gunstig gevolg afgehandeld worden.
...”

De eerste en de tweede verzoekende partij tekenen tegen deze beslissing op 9 maart 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 mei 2012 om dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 15 mei 2012 beslist de verwerende partij op 14 juni 2012 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

2 GELDENDE WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

De aanvraag is volgens het gewestplan Brugge - Oostkust (KB 07.04.1977) gelegen in een woonpark.

...

De aanvraag is gelegen binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge dd. 04.02.2011.

Het perceel ligt niet in een specifiek deelgebied.

De aanvraag ligt in het BPA Sint-Andriesdreef dd. 28.08.1979.

3 VERSLAG PROVINCIAAL STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR (art. 4.7.22. VCRO)

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt:

...

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en motiveert haar standpunt als volgt:

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag is gelegen in een groene, beboste woonparkomgeving in de nabijheid van het provinciedomein Tillegembos in Sint-Michiels (Brugge). Momenteel bestaat er een onverhard verbindingspad tussen de ■■■ en de kasseiweg van het provinciedomein Tillegembos.

Beroepers zijn de eigenaars en bewoners van de woning gelegen in de ■■■ nr. ■■■ en zijn ook de mede-eigenaars van het bebost perceel (nr. ■■■) achter de woning in de ■■■ nr. ■■■.

Het ontwerp voorziet het uitvoeren van infrastructuurwerken. De aanvraag voorziet de aanleg van een betonnen toegangsweg met aansluitend een fiets- en wandelpad dat doorloopt tot aan de kasseiweg van het provinciedomein Tillegembos. De toegangsweg dient tot ontsluiting van de percelen met kadastraal nr. ■■■. De betonnen weenis heeft een breedte van 3 m met aan beide zijden een strook betonnen grasdallen van 1 m

breed. De totale breedte bedraagt dus 5 m. De wandel- en fietsweg wordt aangelegd in grijze keien (breedte 3,20 m). Aan beide zijden wordt een wegverbreding met betonnen grasdallen voorzien tot een totale breedte van 4 m wordt bereikt. Er worden ook 2 verwijderbare houten afsluitpaaltjes voorzien aan het begin en het einde van het fiets- en wandelpad.

Dit dossier kent een historiek. Op 22/10/2010 besliste het college van burgemeester en schepenen om een vergunning te verlenen voor het bouwen van een eengezinswoning met bijgebouw en zwembad op het perceel nr. [REDACTED] met o.a. als voorwaarde dat de bouwheer dient in te staan voor de aanleg en uitrusting van de wegenis vóór de start van de bouwwerken van de woning (daartoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 100.000 euro). Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend door de eigenaars en bewoners van de woning gelegen in de [REDACTED] nr. [REDACTED] (dossier 2011/387). Op 1/09/2011 besliste de deputatie om dit beroep onontvankelijk te verklaren aangezien het beroepsschrift geen enkele omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder bevat.

Ook voor het perceel nr. [REDACTED] werd in het verleden een vergunning verleend voor het bouwen van een woning. Oorspronkelijk werd de aanvraag tot het bouwen van een woning op het perceel nr. [REDACTED] geweigerd door het college van burgemeester en schepenen. Tegen deze weigering werd beroep aangetekend bij de deputatie (dossier 2006/446).

Op 10/05/2007 besliste de deputatie om dit beroep gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorbehoud van burgerlijke rechten en onder volgende voorwaarden:

- De breedte van de oprit wordt beperkt tot maximaal 3,5m conform de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening;
- De dakhelling bedraagt 30° in plaats van 20°, zoals aangeduid op het aangepast plan;
- De betaling van een bosbehoudsbijdrage van 1821,60 EUR zoals vastgesteld in het goedgekeurd compensatievoorstel (COMP/03/0014/WV), en welke integraal deel uitmaakt van deze vergunning. Deze betaling dient te gebeuren binnen een termijn van 4 maanden zoals voorzien in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 februari 2001.

Tegen deze beslissing van de deputatie werd beroep aangetekend bij de minister door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Dit beroep werd verworpen. Bijgevolg werd de beslissing van de deputatie van 10/05/2007 hernomen.

...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is gelegen binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge" (definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 04.02.2011). De aanvraag ligt niet in een specifiek deelgebied, zodat de bestaande bestemmings- en inrichtingsvoorschriften onverminderd van toepassing blijven.

Bijgevolg moet de aanvraag getoetst worden aan de bepalingen van het goedgekeurd BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979). De betonnen toegangsweg is gelegen binnen

een zone voor openbare weg. Het fiets- en wandelpad is gelegen in een zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen en voetgangerswegen. De aanvraag is conform met de voorschriften van het BPA.

In het beroepsschrift wordt aangehaald dat het BPA voorziet in een weg van 10 m breed met in de middelste zone van 5 m een doorgang aangelegd in klinkers. In het BPA worden er echter geen bepalingen opgenomen m.b.t. de materialen van de weg. Ook de breedte van de weg wordt niet verder gespecificeerd in het BPA. De zone voor openbare weg is wel breder ingekleurd, maar dit betekent niet dat de volledige breedte verhard moet worden. Het is net positief dat men tracht om de breedte van de verharding tot een minimum te beperken. Zeker in deze groene woonparkomgeving.

De gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen (goedgekeurd door de deputatie in zitting van 7.04.2011) is van toepassing sinds 1 mei 2011 en de aanvraag is er mee in overeenstemming.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project is immers niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied en heeft een beperkte verharde oppervlakte. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

De aanvraag heeft deels betrekking op percelen waarvan de aanvrager geen eigenaar is.

De administratieve overheid, i.c. de deputatie mag bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag geen uitspraak doen over burgerrechtelijke aangelegenheden. Burgerrechtelijke aangelegenheden behoren namelijk tot de exclusieve bevoegdheid van de rechtelijke macht (art. 144 GGW). Om die reden wordt een eventuele stedenbouwkundige vergunning steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke rechten (artikel 4.2.22 Codex).

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Op 22/10/2010 besliste het college van burgemeester en schepenen om een vergunning te verlenen voor het bouwen van een eengezinswoning met bijgebouw en zwembad op het perceel nr. [REDACTED] met o.a. als voorwaarde dat de bouwheer dient in te staan voor de aanleg en uitrusting van de wegenis vóór de start van de bouwwerken van de woning (daartoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 100.000 euro). Huidige aanvraag voorziet de nodige infrastructuurwerken. Door de aanleg van de weg kunnen ook de percelen met kadastraal nr. [REDACTED] ontsloten worden.

Het BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979) voorziet ook expliciet dat er op deze locatie een wegenis wordt voorzien ter ontsluiting van de achterliggende percelen en dat er aansluitend op deze weg nog een wandelweg wordt gerealiseerd. De aanvraag is volledig

conform met de voorschriften van het BPA en voorziet in de realisatie van de gewenste ontwikkeling, die in het BPA wordt voorzien.

De breedte van de weg wordt tot een minimum beperkt. Dit is positief voor het groene karakter van deze woonparkomgeving. In het BPA worden er geen materialen opgelegd.

Bij de keuze van de breedte van de weg en van de materialen werd rekening gehouden met de adviezen van de groendienst, de wegendienst en de brandweer.

In een aanvullend schrijven stellen beroepers dat een brandweerwagen niet zou kunnen indraaien in de nieuw ontworpen weg zodat de brandveiligheid niet verzekerd is. Er dient echter opgemerkt dat zelfs het grootste type brandweerwagen (een ladderwagen) kan indraaien in de nieuwe ontworpen weg vanaf de ■■■ zonder tegen een bestaande boom te rijden en zonder de eigendom van de beroepers te schaden.

De weg mag niet als doodlopend beschouwd worden nu de wegneembare, faalveilige paaltjes garanderen dat hulpdiensten ook via de voetweg en het domein van de provincie uitweg kunnen nemen. De minimale breedte van de weg is dus 4 meter en niet 8 meter.

De concrete breedte van de weg is bepaald door de dienst Wegen. In haar advies van 25 maart 2011 staat het volgende: "Voor de toegangsweg vanaf de huidige ■■■ is een rijweg in beton noodzakelijk op een breedte van minstens 5,00 meter om alle bebouwbare percelen op een comfortabele manier te bereiken en te bedienen (vuilophaling, werfverkeer, enz)". De breedte van de weg bedraagt effectief 5 meter.

Het voorstel van de beroepers om de te bebouwen percelen te bereiken via de zijweg van de Torhoutse Steenweg is juridisch onmogelijk nu deze weg volgens het BPA bestemd is tot zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen en voetgangerswegen. Binnen deze zone hoort geen openbare wegnis voor voertuigen thuis. Ook op de bestaande verharde boswegen rond het provinciaal bos is geen privaat verkeer toegestaan, deze weg mag enkel als dienstweg gebruikt worden.

De nieuw aan te leggen weg is een private weg met een openbaar karakter. Dit betekent dat de vuilniswagen de nieuw aan te leggen weg zal oprijden om het huisvuil op te halen.

De dienst Wegen voorzag een minimale breedte voor de weg van 5 meter zodat o.m. vuilniswagens de te bouwen percelen gemakkelijk kunnen bereiken. De vrees van beroepers dat alle huisvuil voor hun deur geplaatst zou worden, is dan ook onterecht.

Er kan dan ook geconcludeerd worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE

De aanvraag is gelegen binnen de grenzen van het goedgekeurd BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979). De betonnen toegangsweg is gelegen binnen een zone voor openbare weg. Het fiets- en wandelpad is gelegen in een zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen en voetgangerswegen. De aanvraag is conform met de voorschriften van het BPA.

Op 22/10/2010 besliste het college van burgemeester en schepenen om een vergunning te verlenen voor het bouwen van een eengezinswoning met bijgebouw en zwembad op

het perceel nr. [REDACTED] met o.a. als voorwaarde dat de bouwheer dient in te staan voor de aanleg en uitrusting van de wegenis vóór de start van de bouwwerken van de woning (daartoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 100.000 euro). Huidige aanvraag voorziet de nodige infrastructuurwerken. Door de aanleg van de weg kunnen ook de percelen met kadastraal nr. [REDACTED] ontsloten worden.

Het BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979) voorziet ook expliciet dat er op deze locatie een wegenis wordt voorzien ter ontsluiting van de achterliggende percelen en dat er aansluitend op deze weg nog een wandelweg wordt gerealiseerd. De aanvraag is volledig conform met de voorschriften van het BPA en voorziet in de realisatie van de gewenste ontwikkeling, die in het BPA wordt voorzien.

De breedte van de weg wordt tot een minimum beperkt. Dit is positief voor het groene karakter van deze woonparkomgeving. In het BPA worden er geen materialen opgelegd.

Bij de keuze van de breedte van de weg en van de materialen werd rekening gehouden met de adviezen van de groendienst, de wegendienst en de brandweer.

Er kan dan ook geconcludeerd worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

...

Dit is de bestreden beslissing

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing met een aangetekende brief van 15 juni 2012 betekend aan de eerste en de tweede verzoekende partij, die dan ook tijdig beroep hebben ingesteld bij aangetekende brief van 30 juli 2012.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist het belang van de derde verzoekende partij bij de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing omdat de derde verzoekende partij geen georganiseerd administratief beroep heeft ingesteld.

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van alle verzoekende partijen omdat zij nergens zouden aangeven welke hinder of nadelen zij ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad heeft met het arrest van 23 april 2013 met nummer S/2013/0091 geoordeeld dat de derde verzoekende partij niet over het rechtens vereist belang beschikt, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

2.

De eerste en de tweede verzoekende partij wonen naast de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en verduidelijken in hun verzoekschrift, bij de uiteenzetting van hun middelen en moeilijk te herstellen ernstige nadelen, voldoende dat zij als gevolg van de bestreden beslissing eventueel hinder door de huisvuilophaling en nadelen, zoals de aantasting van de groene leefomgeving, kunnen ondervinden.

Het is ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de door de bestreden beslissing vergunde werken.

De door de eerste en de tweede verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel en de verzoekende partijen beschikken dan ook over het rechtens vereiste belang om, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, bij de Raad beroep in te stellen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij en de tussenkomende partij stellen dat het verzoekschrift alleen een algemene schending van de motiveringsplicht vermeldt, die bij elke grief wordt ingeroepen.

Volgens de verwerende en de tussenkomende partij roepen de verzoekende partijen alleen in de eerste grief een eventueel geschonden rechtsregel in.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen roepen in het algemeen een schending in van de motiveringsplicht, waarna de verzoekende partijen een aantal argumenten en grieven ontwikkelen, waaruit de onwettigheid van de bestreden beslissing moet blijken.

2.

De Raad oordeelt, en de verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten dit ook niet, dat de verzoekende partijen minstens één ontvankelijk middel inroepen, meer bepaald (onder punt 1) de schending van artikel 26 van het decreet van 13 februari 2004 houdende maatregelen tot behoud van erfgoedlandschappen.

De verzoekende partijen vermelden eveneens de wijze waarop deze regel, volgens hen, geschonden is.

3.

De verzoekende partijen bekritisieren verder dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, onder het punt 'beschrijving van de aanvraag', verwijst naar eerder verleende bouwvergunningen op percelen, die door de bestreden beslissing ontsloten zullen worden.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen in gebreke blijven aan te duiden welke rechtsregel of welk beginsel van behoorlijk bestuur de verwerende partij hierdoor schendt en deze grief is dan ook onontvankelijk.

4.

De verzoekende partijen betogen verder dat de verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het brandweerverslag.

Voor zover de verzoekende partijen de schending van de motiveringsplicht inroepen, en menen dat de verwerende partij in de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met het brandweerverslag, oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen een ontvankelijk middel inroepen.

5.

De verzoekende partijen betogen eveneens dat een alternatieve ontsluitingsweg een betere oplossing is en dat de bestreden vergunningsbeslissing over de aanvraag dan ook onaanvaardbaar is.

De verzoekende partijen beperken zich hierbij tot loutere opportuïteïtskritiek en kunnen het voorwerp van de aanvraag niet aanpassen.

Bovendien overweegt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat het alternatief voorstel van de verzoekende partijen juridisch niet mogelijk is wegens strijdigheid met het BPA 'Sint-Andriesdreef'.

De verzoekende partijen duiden geen enkele rechtsregel, stedenbouwkundig voorschrift of beginsel van behoorlijk bestuur aan dat door deze beoordeling geschonden is.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partijen er niet in slagen om dit als een ontvankelijk middel te ontwikkelen.

6.

De verzoekende partijen bekritisieren eveneens de materiaalkeuze van de aan te leggen weg.

Volgens de verzoekende partijen zullen de zijstroken, die in grasbetondallen worden aangelegd, niet overgroeien met gras omdat er te veel schaduw is in het bos. Hierdoor ontstaat er, volgens de verzoekende partijen, visueel een betonnen weg van 5 meter breed die in strijd is met het natuurlijk kader van de leefomgeving.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen zich andermaal beperken tot loutere opportuïteïtskritiek, zonder aan te geven welke rechtsregel, stedenbouwkundig voorschrift of beginsel van behoorlijk bestuur geschonden is, zodat ook deze grief onontvankelijk is.

7.

De grief van de verzoekende partijen dat 'het de laatste jaren gevoerde beleid' er toe strekt om het domein ■■■■■ te behouden en zelfs uit te breiden, is onontvankelijk.

De verzoekende partijen verduidelijken dit beleid nergens, zodat zij in gebreke blijven te omschrijven welke rechtsregel, stedenbouwkundig voorschrift of beginsel van behoorlijk bestuur geschonden is.

8.

Tot slot stellen de verzoekende partijen dat zij 'enorme hinder' zullen ondervinden door de huisvuilophaling, omdat er volgens hen geen huisvuil opgehaald wordt in doodlopende straten, waar geen plaats is om te keren. Daardoor zou het huisvuil aan de hoek met de ■■■, vlakbij de woning van de verzoekende partijen moeten worden geplaatst en de vele in deze bosrijke omgeving levende dieren zullen deze vuilzakken opentrekken, met alle gevolgen van dien.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij uitdrukkelijk dat de dienst Wegen een minimale breedte van 5 meter voorziet voor de aan te leggen weg, zodat vuilniswagens de percelen goed kunnen bereiken.

De vrees van de verzoekende partijen dat het huisvuil voor hun deur wordt geplaatst, is onterecht.

De verzoekende partijen vermelden niet op welke wijze de motivering van de verwerende partij foutief is en evenmin welke rechtsregel, stedenbouwkundig voorschrift of beginsel van behoorlijk bestuur geschonden is.

Deze grief is dan ook onontvankelijk.

9.

De Raad detecteert (slechts) twee ontvankelijke middelen (de schending van artikel 26 van het decreet van 13 februari 2004 houdende maatregelen tot behoud van erfgoedlandschappen en het ten onrechte geen rekening houden met het brandweerverslag als schending van de motiveringsplicht); met betrekking tot de overige grieven is de exceptie van de verwerende en de tussenkomen partij gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1

In dit middel roepen de verzoekende partijen als volgt de schending in van artikel 26 van het decreet van 13 februari 2004 houdende maatregelen tot behoud van erfgoedlandschappen en van de motiveringsplicht:

“ ...

De gronden waar de werken plaatsvinden bevinden zich in de ankerplaatsen van het Kasteeldomein van ■■■.

Krachtens het decreet van 13 februari 2004, houdende maatregelen tot behoud van erfgoedlandschappen, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg aanpassend, dient de administratieve overheid in toepassing van artikel 26 in al haar beslissingen rekening te houden ten einde te vermijden dat ankerplaatsen nadelig kunnen beïnvloed worden door:

- *Te voorkomen dat vermijdbare schade aan een typisch landschapskenmerk van een ankerplaats wordt veroorzaakt;*

- Schadebeperkende maatregelen te nemen, de betekenisvolle schade die aan een ankerplaats wordt aangebracht zo veel mogelijk te beperken, en indien dit niet mogelijk is, deze te herstellen en te compenseren.

De betrokken wandelweg welke ingevolge de betwiste aanvraag tot een betonweg van drie meter breed, met aan beide zijden nogmaals een verbreding van 1 meter in grasdallen, zal veranderd worden, is zeker in strijd met deze bepaling.

De wegen in de onmiddellijke nabijheid bestaan uit smalle toegangen, omzoomd met hoogstammige bomen en uitgevoerd in onverharde aardewegen.

Dit is een typisch landschapskenmerk, zoals bedoeld in hoger vermeld decreet.

Door het aanleggen van een betonweg wordt dit kenmerk geschaad. Dit is des te meer het geval daar in een dergelijke bosrijke omgeving, de grasdallen hun functie niet zullen uitoefenen. Ingevolge de schaduwrijke omgeving, groeit er zo goed als geen gras. Dit betekent dat er de facto, midden in een erkende ankerplaats, een betonweg van 5 meter breed aangelegd wordt, die enkel en alleen aansluit op een aarden weg van 3.60 meter, die wel in het landschapskenmerk zoals bedoeld met 'ankerplaats' past. Ingevolge deze vergunning ontstaat er bijgevolg een geïsoleerde betonnen toegangsweg die bovendien bijna 50 % breder is dan de bestaande wegen.

De goedgekeurde uitvoering van deze toegangsweg is dus duidelijk in strijd met het decreet van 13 februari 2004.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Bij aanvang moet worden vastgesteld dat verzoekende partij in de loop van de administratieve beroepsprocedure geen argumentatie heeft geformuleerd op basis van de ligging van de bouwplaats in een ankerplaats. In dit opzicht kan er niet worden verwacht dat de bestreden beslissing hierover een omstandige motivering zou bevatten (R.v.St. 29/03/2002, nr. 105.345).

Bovendien moet worden vastgesteld dat het Kasteeldomein [REDACTED] (onderdeel van de Kasteeldomeinen van [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED]) enkel op de landschapsatlas is aangeduid. Navraag bij de dienst Onroerend Erfgoed bevestigt dat de ankerplaats nog niet is aangeduid, noch voorlopig aangeduid, noch in voorbereiding voor aanduiding. De aanduiding in de landschapsatlas is slechts een voorafgaandelijke aanduiding alvorens kan worden overgegaan tot de opmaak van een ministerieel besluit houdende de voorlopige aanduiding van de ankerplaats. Dit impliceert dat de aanvraag vooralsnog niet onder het toepassingsgebied van artikel 26 van het decreet dd. 13 februari 2004 valt. De zorgplicht waarvan sprake in artikel 26 geldt van zodra de ankerplaats is aangeduid zoals omschreven is artikel 15 ev. van voornoemd decreet.

Gelet op het feit dat dit nog niet het geval is, kan verwerende partij geen schending van artikel 26 van het decreet houdende maatregelen tot het behoud van erfgoedlandschappen dd. 13 februari 2004 worden verweten.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

*Op het plan hieronder van GIS-Vlaanderen worden de ‘ankerplaatsen’ met rode stippen ingekleurd. Hieruit blijkt dat de bouwplaats **niet** gelegen is binnen een ankerplaats.*

... ”

Nu de bouwplaats geen deel uitmaakt van een ankerplaats, kunnen de voorschriften toepasselijk op ankerplaatsen niet geschonden worden.

... ”

Beoordeling door de Raad

Artikel 26 decreet van 13 februari 2004 houdende maatregelen tot behoud van erfgoedlandschappen bepaalt:

“ ...

De administratieve overheid moet in al haar beslissingen inzake een eigen werk of handeling, of inzake het verlenen van een opdracht daartoe, of inzake een eigen plan of verordening, die een ankerplaats nadelig kunnen beïnvloeden:

1° voorkomen dat vermijdbare schade aan een typisch landschapskenmerk van een ankerplaats wordt veroorzaakt;

2° door schadebeperkende maatregelen te nemen, de betekenisvolle schade die aan de ankerplaats wordt aangebracht zo veel mogelijk beperken, en indien dit niet mogelijk is, herstellen en compenseren.

... ”

Dit artikel is aldus van toepassing op een beslissing van de administratieve overheid die betrekking heeft op een eigen handeling of eigen werk en die een ankerplaats nadelig kan beïnvloeden.

De Raad oordeelt dat de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, niet gelegen zijn in een ankerplaats.

De verzoekende partijen tonen dit overigens ook niet aan en beperken zich tot een loutere bewering.

Bovendien heeft de aanvraag geen betrekking op een eigen handeling of eigen werk van de administratieve overheid, maar gaat ze uit van de tussenkomende partij, die een privaatrechtelijke vennootschap is.

De Raad oordeelt dan ook dat artikel 26 van het decreet van 13 februari 2004 houdende maatregelen tot behoud van erfgoedlandschappen niet van toepassing is op de bestreden beslissing en dus niet geschonden is.

Voor zover de verzoekende partijen in verband met artikel 26 van het decreet van 13 februari 2004 de schending van de motiveringsplicht opwerpen, oordeelt de Raad dat dit, omwille van de niet-toepassing ervan op de bestreden beslissing, niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen als volgt de schending in van de motiveringsplicht, omdat de verwerende partij, volgens hen, geen rekening houdt met het advies van de brandweer van de stad Brugge van 3 februari 2012:

“ ...

Verwerende partij vermeldt in haar beslissing dat er een gunstig brandweerverslag voorhanden is.

Dit is niet correct.

Ingevolge het brandpreventieverslag dient de bijzondere toegangsweg die hier gecreëerd wordt, minstens aan volgende eisen te voldoen:

- *Minimale vrije breedte: 4 m; zij bedraagt 8 m indien de toegangsweg doodloopt*
- *Minimale draaistraal: 11 m aan de binnenkant en 15 m aan de buitenkant*
- *Minimale vrije hoogte: 4 m*
- *Maximale helling: 6 %*
- *Draaivermogen: derwijze dat voertuigen verzinken, met een maximale asbelasting van 13 ton te kunnen rijden en stilstaan, zelfs wanneer ze het terrein vervormen ... (stuk 1)*

Deze normen zijn gestemd in toepassing van het KB van 19 december 1997 tot wijziging van het KB van 07.07.1994 tot vaststelling van basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen.

De huidige situatie laat niet toe aan deze voorwaarden te voldoen.

De ■■■ die als toegangsweg naar deze bijzondere toegangsweg leidt, is slechts 3.60 m breed, gemeten van de ene boomstam naar de andere (foto 1).

De bijzondere toegangsweg die het betrokken perceel zou moeten ontsluiten conform de aanvraag, is een aarden weg met een maximale breedte van 5.30 m en is doodlopend.

Verzoekers dienen vast te stellen dat bijgevolg niet aan de minimale vereiste van 8 meter voldaan wordt.

Begunstigde heeft tijdens de procedure voor verwerende partij een stuk voorgelegd (stuk 4 van bouwaanvrager) waaruit zou blijken dat de draaicirkel wél groot genoeg is. Dit stuk spreekt van 'grote wagens', zonder dat gespecificeerd wordt welke de lengte en de breedte van het voertuig is waarvoor deze berekening gemaakt wordt. Uit nazicht blijkt dat het hier louter kan gaan om een groot personenvoertuig of een camionette, maar zeker niet om een vrachtwagen, een brandweervoertuig, een vuilniswagen, edm. Het stuk dat ter zake door de bouwheer wordt voorgelegd is met andere woorden tendentius en misleidend.

...

Verzoekers wensen op te merken dat indien van het brandpreventieverslag afgeweken wordt, er zich belangrijke problemen kunnen voordoen in geval er brand uitbreekt.

...

De door de brandweer gestelde normen kunnen zoals vermeld in de bestaande toestand onmogelijk gerespecteerd worden zonder de rechten van verzoekers te schaden gezien de wegbreedte van 8 meter en de vrije draaicirkel enkel kan gerealiseerd worden door de huidige perceelsgrenzen te wijzigen, waarmee de eigendomsrechten van verzoekers geschaad worden.

Verzoekers zullen hun verweer ter zake ook op burgerrechtelijk vlak voeren indien nodig.

Zij verzochten verwerende partij evenwel als publieke overheid ook met deze rechten rekening te houden.

Verwerende partij heeft dus ten onrechte geen rekening gehouden met het voorliggende brandweerverslag of heeft dit minstens verkeerd geïnterpreteerd.

Verzoekers verzoeken U dan ook ten zeerste rekening te houden met het voorliggend brandpreventieverslag van 3 februari 2012.

...

Verzoekers wensen tevens op te merken dat de hoger vermelde door de brandweer gestelde normen, minimumnormen zijn in de gegeven omstandigheden.

Het staat begunstigde vrij, indien zij meent dat in onderhavig geval deze minimumnormen te streng zouden zijn, hiervan afwijking te vragen bij het bevoegde ministerie. Zij heeft deze voor haar openstaande mogelijkheid niet benut.

Er is dan ook geen enkele reden om van het bestaande brandweerverslag en daarmee samen horende adviezen, af te wijken.

Verzoekers hebben, ten einde de betwiste situatie aangaande de brandveiligheid op objectieve wijze te beslechten, een proefrit bij het brandweerkorps te Brugge aangevraagd.

Gezien de vakantieperiode heeft deze op heden nog niet plaats gehad.

Verzoekers vragen hen voorbehoud te verlenen om het verslag wat uit deze proefrit volgt aan het dossier te mogen toevoegen, van zodra zij zelf ervan in bezit gesteld zijn, en dit met mededeling van een kopij aan de verwerende partij.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Het argument inzake de brandpreventie werd wel in loop van de beroepsprocedure geformuleerd en dit veruitwendigt zich ook in de uitdrukkelijke weerlegging van dit argument in de bestreden beslissing. Daarin werd reeds gesteld dat de weg omwille van de aanwezigheid van verwijderbare paaltjes op het eind niet kan worden beschouwd als een doodlopende weg en dat de breedte van de weg volgens het advies slechts 4m moet bedragen. De voorziene weg is 5m breed (combinatie tussen betonverharding en grasdallen) en voldoet dus aan de vereisten van het brandweerverslag. Wat de

bereikbaarheid voor de brandweer betreft kan andermaal worden verwezen naar de stukken die de aanvrager op dat punt heeft aangebracht als repliek op het administratief beroep en waar verzoekende partij ook op de hoorzitting kennis van heeft genomen. Dit plan toont de rijcurve aan van een brandweerwagen met een lengte van meer dan 8m, in de rechter beneden hoek weergegeven. De stelling dat dit plan uitgaat van een grote personenwagen of camionette strookt dan ook niet met het plan.

Tevens kan niet worden ingegaan op de vraag van verzoekende partij om voorbehoud te maken ten aanzien van de neerlegging van aanvullende stukken in navolging van een mogelijke proefrit van de brandweer. De procedure bij de Raad voorziet niet in de mogelijkheid om nieuwe (aanvullende) stukken neer te leggen (artikel 4.8.25 VCRO).

...

3.

De tussenkommende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

In de bestreden beslissing (stuk 1, p. 1) wordt letterlijk verwezen naar het gunstig advies van de brandweer met voorwaarden. Verder motiveert de deputatie haar beslissing tot toekenning van de vergunning, gelet op de grieven van de beroepers met betrekking tot het brandweerverslag als volgt:

In een aanvullend schrijven stellen beroepers dat een brandweerwagen niet zou kunnen indraaien in de nieuw ontworpen weg zodat de brandveiligheid niet verzekerd is. Er dient echter opgemerkt dat zelfs het grootste type brandweerwagen (een ladderwagen) kan indraaien in de nieuwe ontworpen weg vanaf de ■■■ zonder tegen een bestaande boom te rijden en zonder de eigendom van de beroepers te schaden.

De deputatie heeft de aanvraag dus concreet onderzocht en zij heeft vastgesteld dat zelfs een ladderbrandweerwagen kan indraaien in de nieuwe weg. Door de verzoekers wordt enkel beweerd dat de voorziene draaicirkel niet gelijk is aan de basisnormen, er wordt daarentegen geen enkel bewijs voorgelegd dat een ladderwagen niet kan indraaien.

Dat een ladderwagen effectief kan indraaien in de nieuw ontworpen weg blijkt uit het door de tussenkommende partij voorgelegde stuk (stuk 5). Dit stuk is, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekers beweren, niet ‘tendentieus en misleidend’. De afmetingen van de ladderwagen staan expliciet vermeld op het document.

Om deze reden kon zij op regelmatige wijze de vergunning verlenen. De bestreden beslissing is op dit punt afdoende gemotiveerd.

De basisnormen in verband met draaicirkels van de brandweer zijn daarenboven niet bindend voor de vergunningsverlenende overheid, cfr. rechtspraak Raad van State:

Het advies van de brandweer is niet verplicht en niet bindend ten aanzien van de vergunningsverlenende overheid (RvS nr. 199.192, Van Der Heyden, 22 december 2009, p. 9).

Voor de vergunningsverlenende overheid volstaat het dat in concreto blijkt de brandweerwagens de nieuwe bouwpercelen kunnen bereiken.

N.B. Alle wegen in het betrokken woonpark hebben een gelijkaardige breedte met aan beide zijden bomen. Indien de redenering van de verzoekers steek zou houden (quod non), is de brandveiligheid van geen enkele woning binnen het betrokken woonpark verzekerd ... Het spreekt voor zich dat dit niet het geval kan zijn.

*Ook de redenering van de verzoekers met betrekking tot de vereiste **breedte van de weg** houdt geen steek. Voor brandweerwagens is het geen doodlopende weg nu de voorziene paaltjes faalveilige, wegneembare paaltjes zijn. In het brandpreventieverslag merkte de brandweer op dat houten paaltjes worden aanvaard indien het om een 'faalveilig' systeem gaat dat o.a. niet onderhevig is aan omgevingsinvloeden en niet kan geblokkeerd raken na een eventuele aanrijding. De aanvrager voorziet een dergelijk faalveilig systeem zodat een minimale breedte van 4 meter toepasselijk is.*

Ook de dienst Wegen stelde een breedte van minimaal 5 meter voorop. De aanvraag voldoet aan deze eis.

De deputatie heeft dit punt evenzeer afdoende gemotiveerd:

De weg mag niet als doodlopend beschouwd worden nu de wegneembare, faalveilige paaltjes garanderen dat hulpdiensten ook via de voetweg en het domein van de provincie uitweg kunnen nemen. De minimale breedte van de weg is dus 4 meter en niet 8 meter.

Op 30 oktober 2012 hebben de verzoekers nog een bijkomend stuk overgemaakt aan Uw Raad, meer bepaald een document van de brandweer getiteld 'Bereikbaarheid achtergelegen verkaveling'. Op basis van dit stuk kan evenmin een bijkomend 'middel' afgeleid worden. Nergens wordt gewag gemaakt van de schending van de één of andere rechtsregel. Er wordt evenmin gespecificeerd welk middel dit stuk zou onderbouwen.

Bij de beoordeling van de wettigheid / zorgvuldig karakter van de verleende vergunning mag geen rekening gehouden worden met dit nadien – buiten de procedure om – geproduceerde stuk van de brandweer. Feit is dat de brandweer in het kader van de vergunningsaanvraag een voorwaardelijk gunstig advies heeft verleend. De vergunningverlenende overheid is daarbij zorgvuldig te werk gegaan en heeft op basis van de ingediende plannen vastgesteld dat de voorwaarden van de brandweer kunnen gerespecteerd worden, meer in het bijzonder werd vastgesteld dat het voor een ladderwagen mogelijk is om in te draaien. Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd in de bestreden beslissing.

De tussenkomende partij gaat daarenboven niet akkoord met de inhoud van het verslag.

Hoe kan men stellen dat het voor bepaalde brandweerwagens onmogelijk is om in te draaien indien er op dit moment nog helemaal geen wegenis is aangelegd en men dus niet eens kan proberen om in te draaien?

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren aan dat de brandweer van de stad Brugge ongunstig adviseert en de verwerende partij daar geen rekening mee houdt, minstens dit ongunstig advies verkeerd interpreteert.

2.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dat het (hiernavolgend) advies van de brandweer van de stad Brugge van 3 februari 2012 voorwaardelijk gunstig is:

“ ...

ADVIES

MG – Art. 1 INPLANTING EN TOEGANGSWEGEN

De toegangswegen worden bepaald in akkoord met de brandweer, volgens de volgende leidraad:

MG – Art. 1.1 *het gebouw is voortdurend bereikbaar voor autovoertuigen.*

Daartoe moeten de voertuigen beschikken over een toegangsmogelijkheid en een opstelplaats:

- *ofwel op de berijdbare rijweg van de openbare weg;*
- *ofwel op een bijzondere toegangsweg vanaf de berijdbare rijweg van de openbare weg en die de volgende kenmerken vertoont:*
 - *minimale vrije breedte: 4 m; zij bedraagt 8 m indien de toegangsweg doodloopt*
 - *minimale draaistraal: 11 m aan de binnenkant en 15 m aan de buitenkant*
 - *minimale vrije hoogte: 4 m*
 - *maximale helling: 6 %*
 - *draaivermogen: derwijze dat voertuigen verzinken, met een maximale asbelasting van 13 ton te kunnen rijden en stilstaan, zelfs wanneer ze het terrein vervormen.*

...

Opmerking:

De weg moet voldoen aan de eisen van bovenstaand artikel.

De verplaatsbare houten paaltjes worden niet aanvaard tenzij het over een faalveilig systeem gaat dat o.a. niet onderhevig is aan omgevingsinvloeden en niet kan geblokkeerd raken na een eventuele aanrijding.

Besluit: *GUNSTIG mits uitvoering volgens plan en rekening houdend met de geformuleerde opmerkingen.*

...”

De verzoekende partijen kennen dit advies, omdat zij dit zelf bij hun verzoekschrift gevoegd hebben en er uit citeren.

Het is voor de Raad echter volkomen onduidelijk in welke mate dit advies ongunstig is.

3.

De verzoekende partijen verwijzen naar voormeld advies van de brandweer van de stad Brugge om te besluiten dat de aan te leggen, doodlopende weg 8 meter breed moet zijn.

Volgens de verzoekende partijen wijkt de bestreden beslissing af van voormeld advies en heeft de verwerende partij dan ook ten onrechte hun administratief beroep afgewezen.

De Raad oordeelt echter dat de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk als volgt motiveert waarom de aan te leggen weg niet doodloopt en dus wel voldoet aan het advies van de brandweer van de stad Brugge van 3 februari 2012:

“... ”

De weg mag niet als doodlopend beschouwd worden nu de wegneembare, faalveilige paaltjes garanderen dat hulpdiensten ook via de voetweg en het domein van de provincie uitweg kunnen nemen. De minimale breedte van de weg is dus 4 meter en niet 8 meter.

“... ”

De verwerende partij overweegt dan ook dat de aan te leggen weg minimum 4 meter breed moet zijn en treedt het advies van de brandweer van de stad Brugge bij.

In hun verzoekschrift beperken de verzoekende partijen zich tot de loutere stelling dat dit een verkeerde interpretatie is van het advies van de brandweer van de stad Brugge, maar de verzoekende partijen tonen op geen enkele manier aan dat de interpretatie van de verwerende partij foutief of onredelijk is.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij verder dat de weg, zoals bepaald door de dienst Wegen van de stad Brugge, concreet minimum 5 meter breed moet zijn.

De verzoekende partijen overwegen in hun verzoekschrift zelf dat de maximale breedte van de aan te leggen weg 5,30 meter is en de Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partijen niet lijken te betwisten dat aan voormelde voorwaarde voldaan is.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing omstandig motiveert waarom aan het advies van de brandweer van de stad Brugge wordt voldaan.

4.

Voor zover de verzoekende partijen met een gewone brief van 30 oktober 2012 aan de Raad een bijkomend document bezorgen, dat betrekking heeft op de proefrit van de brandweer van de stad Brugge, oordeelt de Raad dat dit stuk onontvankelijk is.

Artikel 4.8.14 VCRO bepaalt immers dat alle processtukken, op straffe van onontvankelijkheid, aan de Raad worden toegezonden per beveiligde zending.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 825 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 22 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Heidi HUANG

Eddy STORMS